

دبستان؛ نخستین مجله ادبی خراسان

سیدمهدی سیدقطبی^۱

چکیده

این مقاله به سیر تاریخی نشریات ادبی در ایران و چگونگی انتشار مجله ماهیانه دبستان می‌پردازد. ابتدا سید حسن مشکان طبسی؛ موسس، مدیر مسئول و نویسنده مجله دبستان معرفی و سپس هدف و محتوای نشریه بررسی می‌شود و در پایان درباره وضعیت اشتراک مجله و چگونگی توقف انتشار آن بحث شده است.

کلیدواژه‌های موضوعی: نشریات ادبی، مجله دبستان، سید حسن مشکان طبسی، نشریات خراسان، انجمن ادبی خراسان.

مقدمه

مطبوعات در ایران در یکصد و هفتاد و هفت سال پیش با انتشار روزنامه کاغذ اخبار میرزا محمدصالح شیرازی به سال ۱۲۵۲ قمری برابر سال ۱۲۱۵ خورشیدی پدید آمد. انتظار این بود که در همان سالهای ابتدایی با توجه به اهمیت ادبیات از دیرباز در جامعه ایرانی و علاقه عمده مردم به شعرخوانی، نشریات ادبی از سوی دولت و ادبیان در ایران منتشر شود. ولی سی و یک سال طول کشید تا اولین نشریه که بخشی از مطالب آن ادبی بود به وجود آمد.

اولین نشریه‌ای که مطالبی ادبی هر چند کوتاه در آن وجود داشت روزنامه ملت سنبه ایران یا روزنامه ملتی ایران بود که شماره اول آن در یازدهم محرم ۱۲۸۳ ه.ق منتشر شد.^۲

بعد از روزنامه ملتی در سال ۱۳۱۴ قمری روزنامه تربیت و در سال ۱۳۱۶ قمری روزنامه ادب انتشار یافتند که علاوه بر اخبار و مطالب اجتماعی و سیاسی توجه خاصی به چاپ مطالب ادبی داشتند.^۳

^۱. کارشناس ارشد علوم کتابداری و اطلاع رسانی و کارشناس تالار مطبوعات سازمان کتابخانه ها موزه ها و مرکز اسناد استان قدس رضوی.

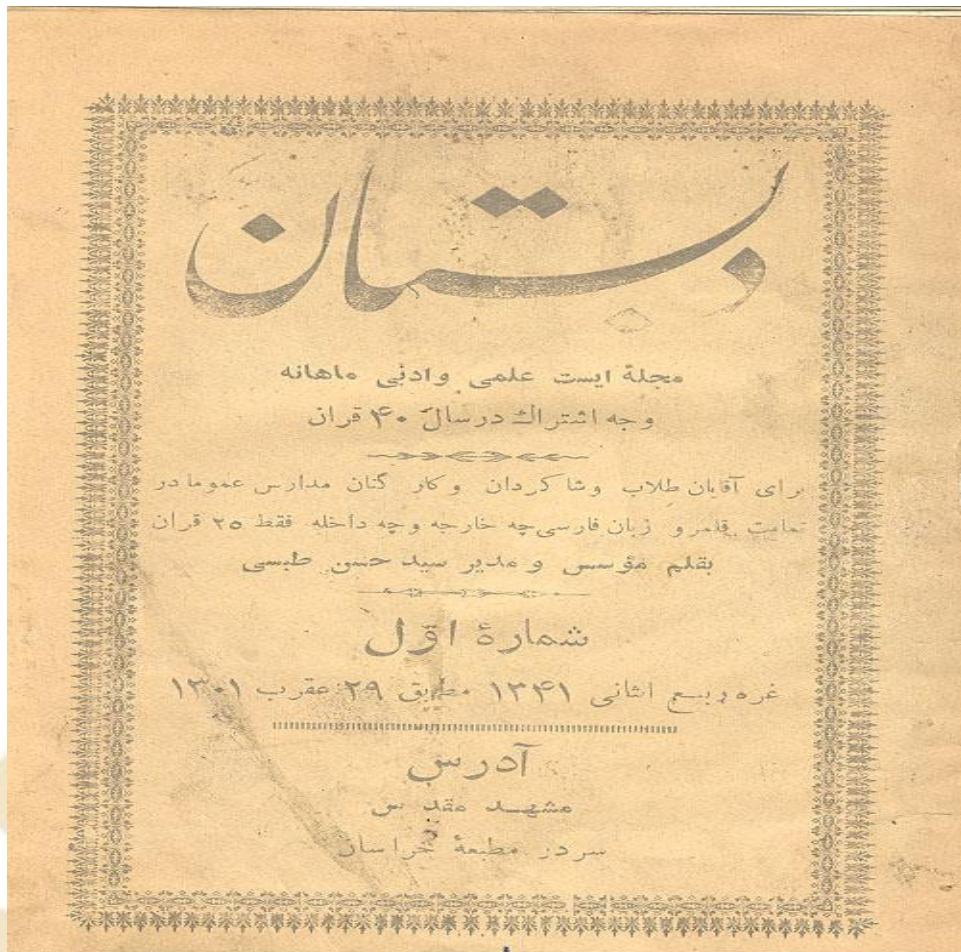
^۲. سرگذشت مطبوعات ایران؛ روزگار محمدشاه و ناصرالدین شاه، سید فرید قاسمی. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۸۰. ص: ۱۳۱۶.

^۳. نخستین‌های تاریخ روزنامه‌نگاری ایران، رامین رسول اف. تهران: جامعه‌شناسان، ۱۳۸۹. ص: ۱۱۶.

نشریه اکترونیکی سازمان کتابخانه موزه و مرکز اسناد اسلام قدر رضوی

دوره ۵ شماره ۱۹
تابستان و پاییز ۹۲
۲۰۱۹

تصویر (۱): روی جلد شماره اول، دوره اول مجله داستان

مشهد بعد از تهران، دومین شهر ایران است که نشریه‌ای با مطالب گوناگون و به ویژه ادبی به نام روزنامه ادب در آن پدید آمد. اولین شماره روزنامه ادب در مشهد در چهارم رمضان ۱۳۱۸ قمری برابر با ۶ دی ماه ۱۲۷۹ منتشر شد. روزنامه ادب به مدیریت ادب الممالک فراهانی دو سال (۱۳۱۶-۱۳۱۸ قمری) در تبریز و سه سال (۱۳۲۱-۱۳۲۳ قمری) در مشهد و سه سال (۱۳۲۱-۱۳۲۴ قمری) در تهران انتشار یافته است.

اما ظهور نشریات ادبی به شکل امروزی آن به طوری جدی با انتشار مجله بهار بود. مجله بهار به مدیری و نگارندگی یوسف اعتماد الملک (پدر پروین اعتمادی) در تهران تأسیس و اولین شماره آن در ۱۳۲۸ قمری منتشر شد. پس از بهار،

مجله دانشکده - دومین مجله‌ای ادبی ایران - را ملک الشعرا بهار در سال ۱۳۳۶ قمری برابر با اردیبهشت ۱۲۹۷ خورشیدی تاسیس نمود.^۴

دبستان، سومین مجله ماهانه ادبی در ایران و نخستین مجله ادبی خراسان است که چندین سال منتشر گردید و توانست تأثیر مثبتی بر مخاطبان خود داشته باشد. یکی از منابع مطبوعاتی^۵ در توصیف مشخصات این نشریه، عبارت «مجله ماهانه / فصلنامه» استفاده نموده است. البته قبل از دبستان، مجله دانش-نخستین مجله خراسان - که تنها یکسال پس از مجله دانشکده تاسیس شده بود در ۱ برج جدی ۱۲۹۸ خورشیدی برابر ۲۳ دسامبر ۱۹۱۹ در مشهد منتشر شد که تنها شماره اول آن چاپ شد و برای همیشه از ادامه نشر بازماند. هر چند محتوای عمده مجله دانش ادبی بود اما چون بیش از یک شماره چاپ نشد نمی‌توان آن را به عنوان اولین مجله ادبی خراسان درنظر گرفت.

آنچه در این مقاله نوشته شده نتایجی است که نگارنده با مطالعه صفحه به صفحه ۲۱ شماره این مجله به دست آورده و سعی دارد نخستین تلاش‌های انتشار نشریات ادبی خراسان را به نگارش درآورد.

معرفی نشریه

نام نشریه «دبستان» به خط نستعلیق بر بالای جلد در یک سطر قرار دارد. در سطرهای بعدی به ترتیب موضوع، وجه اشتراک، موسس و مدیر، شماره و زمان انتشار و آدرس مجله درج شده است. روی جلد فاقد هر گونه طرحی است و فقط رنگ زرد کمنگی همه آن را پوشانده است.

موسس، مدیر مسئول و نویسنده عمده مطالب مجله دبستان سید حسن طبیعی است. اولین شماره‌ی نشریه در غره ربیع‌الثانی ۱۳۴۱ قمری برابر با ۲۹ عقرب (مهر) ۱۳۰۱ خورشیدی در مشهد منتشر شد. موضوع مجله علمی و ادبی (در سال دوم انتشار، ناشر افکار و آثار اعضای انجمن ادبی خراسان)، نوبت انتشار آن ماهیانه و محل اداره این نشریه مشهد مقدس، سردر مطبعه خراسان بود.

وجه اشتراک نشریه در سال ۴۰ قران (برای آقایان طلاب و شاگردان و کارکنان مدارس عموماً در تمام قلمرو و زبان فارسی چه خارجه و چه داخله فقط ۲۵ قران)، بهاء اشتراک سالیانه در خارجه یک لیره انگلیسی، نوع چاپ سربی ، قطع نشریه ۲۰*۱۵ سانتیمتر بود. مجله را مطبعه خراسان چاپ نمود.

نگارنده به ۲۱ شماره از این مجله که شماره‌های موجود در آرشیو مطبوعات سازمان کتابخانه‌های آستان قدس رضوی است دسترسی داشت:

دوره اول:

^۴. مجله دانشکده، سال اول، شماره ۱۱ و ۱۲. ص ۵۶۵

^۵. شناسنامه مطبوعات ایران از ۱۲۱۵ تا ۱۳۵۷ شمسی، گردآورنده مسعود بزرگ، تهران: بهجهت، ۱۳۷۱. ص: ۱۸۸

شماره اول (غره ربيع الثاني ۱۳۴۱ مطابق ۲۹ عقرب ۱۳۰۱)، شماره دوم (غره جمادی الاولی مطابق ۲۸ قوس ۱۳۰۱)،
شماره سوم (غره جمادی الآخری ۱۳۴۱ مطابق ۲۸ جدی ۱۳۰۱)، شماره چهارم (غره رجب المرجب ۱۳۴۱ مطابق ۲۹ دلو ۱۳۰۱)،
شماره پنجم (غره شعبان ۱۳۴۱ مطابق ۲۸ حوت ۱۳۰۱)، شماره ششم (غره رمضان ۱۳۴۱ مطابق ۲۸ حمل ۱۳۰۲)،
شماره هفتم (غره شوال ۱۳۴۱ مطابق ۲۸ ثور ۱۳۰۲)، شماره هشتم (غره ذیقعده ۱۳۴۱ مطابق ۲۶ جوزا ۱۳۰۲)، شماره نهم
(غره ذی الحجه ۱۳۴۱ مطابق ۲۴ سلطان ۱۳۰۲)، شماره دهم (غره محرم الحرام ۱۳۴۲ مطابق ۲۲ اسد ۱۳۰۲)، شماره
یازدهم و دوازدهم (غره ربيع الاول ۱۳۴۲ مطابق ۱۹ میزان ۱۳۰۲).

دوره دوم:

شماره اول (اول آذر ۱۳۰۵)، شمار دوم (اول دی ۱۳۰۵)، شماره سوم (اول بهمن ۱۳۰۵)، شماره چهارم (اول اسفند ۱۳۰۵)،
شماره پنجم (اول فروردین ۱۳۰۶)، شماره ششم (اول اردیبهشت ۱۳۰۶)، شماره هفتم (اول خداد ۱۳۰۶)، شماره هشتم
(اول تیر ۱۳۰۶)، شماره نهم (اول شهریور ۱۳۰۶).

علاوه بر کتابخانه آستان قدس، کتابخانه ملی جمهوری اسلامی^۶ ۲۲ شماره: دوره اول، شماره ۱۲-۱ و دوره دوم شماره ۱-۱۰،
(کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران)^۷ ۲۱ شماره: (دوره اول، شماره ۱۲-۱ و دوره دوم شماره ۹-۱)، کتابخانه مرکزی
فارس^۸ ۲۰ شماره: (دوره اول، شماره ۱۲-۱ و دوره دوم شماره ۸-۱) و کتابخانه مجلس شورای اسلامی^۹ ۶ شماره: (دوره
اول، شماره ۱، ۸-۶ و ۱۰) از مجله دبستان را دارند.

با بررسی و مطالعه فهرست مجلات کتابخانه‌های کشور حداقل ۲۲ شماره از مجله دبستان در بزرگترین آرشیوهای ایران
موجود است. اما محمد صدر هاشمی^{۱۰} و ستار شهسواری^{۱۱} تعداد شماره‌های منتشره این نشریه را ۲۴ شماره و فرید
قاسمی^{۱۲} ۲۱ شماره اعلام نمودند. به هر حال با توجه به مراتب بالا و فرض درستی انتشار ۲۴ شماره مجله دبستان در طول
عمر این نشریه، تاکنون نسخه‌ای از شماره‌های ۱۱ و ۱۲ دوره دوم آن در هیچکدام از آرشیوهای مطبوعاتی کشور وجود
ندارد.

در سال اول انتشار مجله دبستان که صفحه شمار هر شماره مستقل از بقیه دیگر شماره‌ها بود، تعداد صفحه‌های بیشتر
شماره‌های ۴۰ صفحه اما بعضی شماره‌ها ۳۲ صفحه دارد. اما در سال دوم انتشار نشریه، شمارش صفحه‌های مجله پشت

^۶. سایت کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران: <http://www.nlai.ir>

^۷. فهرست مجله‌های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران از آغاز تا پایان ۱۳۸۵، تالیف مهران آشوری. تهران: دانشگاه تهران، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد، ۱۳۸۷، ج. ۱. ص ۴۶۴-۴۶۵.

^۸. فهرست نشریات ادواری در کتابخانه مرکزی فارس، لیلا سودبخش. - فارس: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس. ص ۳۵۹-۳۶۰.

^۹. فهرست مجله‌های فارسی کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی از ابتدای تا پایان سال ۱۳۸۶، به کوشش آزاده حیدری. تهران: کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۹. ص ۴۰۹.

^{۱۰}. تاریخ جرائد و مجلات ایران / تالیف محمد صدره‌اشمی. - اصفهان: کمال، ۱۳۶۳. ج. ۲. ص ۲۷۸.

^{۱۱}. نامها و نامه‌ها: روایتی از روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران خراسان در دوران قاجاریه، ستار شهوایی بختیاری. - مشهد: ایوار، ۱۳۸۳. ص ۸۳.

^{۱۲}. راهنمای مطبوعات ایران عصر قاجار (۱۲۵۳ق. / ۱۲۱۵ش-۱۳۰۴ش)، فرید قاسمی. - تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۷۲. ص ۱۳۶.

پیاپی بود؛ بطوری که صفحه شمار از عدد ۱ در شماره یک آغاز و به ۴۳۲ در صفحه آخر شماره ۹ پایان یافت. مجله تصویر نداشت ولی در کل دو سال انتشار که نتیجه آن ۲۱ شماره بود در حدود ۱۰ صفحه آگهی چاپ نمود.

سید حسن مشکان طبیسی

«سید حسن طبیسی فرزند سید مهدی در سال ۱۲۸۵ خورشیدی در طبس متولد شد. وی در طبس، یزد و اصفهان علوم حوزوی را فراغرفت. در سال ۱۳۱۸ قمری (برابر ۱۲۷۸ خورشیدی) به مشهد آمد و هفت سال در این شهر به یادگیری علوم مختلف پرداخت.

در شعبان ۱۳۲۷ قمری (برابر ۱۲۸۷ خورشیدی) به قاهره رفت و یک سال آنجا اقامت داشت و سپس سه سال در فرانسه به تحصیل مشغول بود. بعد از جنگ جهانی اول به مشهد بازگشت. در سال ۱۳۰۰ خورشیدی از طرف دادگستری به مستشاری استیناف خراسان منصوب شد. و همزمان به خدمات فرهنگی و آموزشی در مدارس آن زمان مشهد و فعالیت‌های سیاسی در حزب دموکرات پرداخت، در سال ۱۳۰۱ شمسی که انجمن ادبی خراسان به ریاست «ادیب نیشابوری» تشکیل شد، وی نائب رئیس این انجمن گردید و مجله دبستان را تاسیس نمود که ناشر افکار علماء و بزرگان و شعرای وقت و اعضاء انجمن بود.

مشکان طبیسی در سال ۱۳۰۶ شمسی که تشکیلات دادگستری توسط علی اکبر داور تجدید شد به تهران منتقل گردید و در مقام مستشاری دیوان عالی کشور تا پایان عمر به انجام وظیفه پرداخت. وی در روز چهارشنبه ۲۹ دی ۱۳۲۷ شمسی در سن هفتاد سالگی در تهران به سکته قلبی درگذشت.^{۱۳}

مشکان طبیسی در چند سال آخر عمرش - علاوه بر نائب رئیسی انجمن ادبی خراسان، نائب رئیس انجمن ادبی فرهنگستان نیز را بر عهده داشت.^{۱۴}

علاوه بر مقالات و اشعار سایر آثار وی عبارتند از:

داماد فراری یا سرگذشت یکنفر فراری از محبس / تالیف آلفرد ماشارد؛ ترجمه حسن طبیسی. - مشهد: مجله دبستان. کاپیتان کرکران، یا، بیر هژیر / تالیف ایسولان؛ ترجمه حسن طبیسی. - مشهد: روزنامه بهار، ۱۳۴۰.

تدبیر منزل و سیاست مدن / [تالیف] حسن طبیسی. - [تهران]: بنگاه وعظ و خطابه، ۱۳۱۶.

ترجمه قدیم الاشارات و التنبیهات / تصنیف ابوعلی سینا؛ به تصحیح حسن مشکان طبیسی؛ با مقدمه منوچهر صدوqi سها. - تهران: [کتابخانه فارابی]، ۱۳۶۰.

به نظر محمد صدر هاشمی^{۱۵} بهترین شرح حال درباره سید حسن مشکان طبیسی، شرحی است به قلم خودش که در مجله ارمغان^{۱۶} منتشر شده است.

^{۱۳}. نامها و نامه‌ها: روایتی از روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران خراسان در دوران قاجاریه، ستار شهوای بختیاری. مشهد: ایوار، ۱۳۸۳. ص ۸۳-۸۴.

^{۱۴}. تاریخ جرائد و مجلات ایران، تالیف محمد صدر هاشمی. - اصفهان: کمال، ۱۳۶۳. ج ۲، ص ۲۸۰.

^{۱۵}. همان، ص ۲۷۸.

^{۱۶}. نقل از کتاب گلزار معانی - شرح حال دانشمند فقید و استاد علامه مرحوم سید حسن مشکان طبیسی نایب رئیس انجمن ادبی فرهنگستان ایران بقلم خود آنمرحوم نوشته احمد گلچین معانی. مجله ارمغان، دوره ۲۴، ش ۱ و ۲، ص ۶۸-۶۶. فوردهین و اردیبهشت ۱۳۲۸

انجمن ادبی خراسان

انجمن ادبی خراسان به همت عده‌ای از دانشمندان و فضلاه خراسان در سال ۱۳۰۴ تأسیس شد. جلسات و فعالیتهای ادبی اعضای این انجمن تا اواخر سال ۱۳۰۶ بطور مرتب و منظم ادامه داشت.

«اسامی اعضای انجمن در ابتدا تشکیل عبارت بودند از:

سید عبدالله سیار، ادیب بجنوردی، مovid ثابتی، احمد بهار، سید ابوالقاسم حسینی شهیدی، شیخ حسن هروی، سید علی اکبر شهیدی و آگاهی (عبدالحسین آل داوود)^{۱۷}.

«انجمن ادبی خراسان مدتی منحل شد و جلسات آن تشکیل نمی‌یافت تا اینکه در تاریخ ۵ آذر ۱۳۱۵ مجدداً اولین جلسه رسمی آن در سالن باغ نادری تشکیل گردید. در این جلسه اداره معارف (آموزش و پرورش) سی نفر از آقایان ادباء را دعوت نمود تا نسبت به انتخاب هیئت رئیسه انجمن رای بدھند. در رای گیری آقای ذوقی؛ رئیس معارف خراسان به سمت ریاست، آقای محمد دانش بزرگ نیا به سمت نایب ریاست و آقایان علی‌اکبر گلشن آزادی (صاحب امتیاز و مدیر مسئول روزنامه آزادی) و علیرضا آموزگار (صاحب امتیاز و مدیر مسئول روزنامه آفتاب شرق) به سمت منشی‌گری انتخاب گردیدند. سایر اعضای رسمی انجمن عبارت بودند از:

امیر الشعرا نادری، سید محمد داوودی، علی بزرگ نیا (صدر التجار)، نظام شهیدی، رازانی، ادیب نیشابوری، حسن هروی، اوکتائی، ربائی، محمد مسعودی، برهان آزاد، مدرس رضوی، حسن عمید، ابوالقاسم حبیب‌الله‌ی، دکتر قاسم رسا، محقق سبزواری، مهینی یزدی، ضیاء الحق ناوی، مovid پردازی، رحیلی تجلی، پروین گنابادی، سید ذبیح‌الله سبزواری، غلامرضا تازه بهار، قهرمان.

جلسات انجمن یک شب در هفته تشکیل می‌شد. در این جلسات اشعار و قطعات ادبی از طرف آقایان ادباء خوانده می‌شد.

مرام انجمن ادبی خراسان

۱- ترویج زبان و ادبیات پارسی.

۲- تشویق سرایندگان نظام و نثر معاصر.

۳- احترام به گذشتگان.

۴- کوشش برای تصحیح و انتشار آثار متقدمین.

۵- بدست آوردن مضامین و اوزان تازه و بیرون آوردن مضامین متدائله از ابتذال.

۶- ترویج ساده نویسی برای بهره مند ساختن عموم.

۷- آگاه کردن گویندگان به ترک اشعار مبالغه آمیز هجو و هزل و رکیک و وهن آمیز.

۸- بدست آوردن مضامین سودمند از زبانهای دیگران و وارد کردن آن در نظم و نثر فصیح با حفظ اسلوب و رعایت قوانین ادبی.

۹- ترویج فن خطابه و مناظره.

بندهای از نظامنامه انجمن ادبی خراسان

- اعضای انجمن ادبی خراسان سه گونه اند: رسمی، هواخواه و افتخاری.
- رئیس مکلف است که از نظم و نثری که مخالف سیاست و یا دارای مضامین هجو و هزل و رکیک و وهن آمیز است جلوگیری نماید.
- در انجمن هیچگونه مدح جز مدح انبیاء و اولیاء خوانده نخواهد شد. در انجمن هیچگونه مدح جز مدح انبیاء و اولیاء خوانده نخواهد شد.^{۱۸}.

زمینه های پیدایش و هدف مجله

مشکان طبیی حوادثی را که موجب تاسیس مجله دبستان شد، چنین می نگارد:

«چون بارها در محافل اهل فضل و ادب، از مطبوعات سخن می رفت، و هر مرتبه تکرار می شد، که خراسان را یک مجله ادبی می باید که دانشمندان این مرز و بوم افکار خود را در آن منتشر کنند و عموم به قرائت آن محظوظ گردد و آنچه از آثار قلمی قابل ماندن است در آن مجله مخزون گردد و همواره این شغل را به عهده حقیر محول می داشتند که وقتی در جراید محلی مقالاتی نوشته بودم و خاصه نظر به حسن نیت خود تمجیدی کرده و عامه برحسب فطرت ساده خود باور کرده بودند.

لکن من می دانستم که این شغلی است خطیر و مرد تا به هنر خود اعتماد کامل نداشته باشد باید به این میدان درآید. چه ماحصل این اقدام آن است که عقل و هنر و مایه فطری و اکتسابی خود را به معرض امتحان درآورد آن هم در نزد ممتحنینی که هیچگاه در حکم خود خطای نمی کنند و در تصدیق یا تکذیب آنها ملاحظه و تغییر و تبدیل راه نمی یابد. یعنی همین هایی که به یک نفر فقیرخانه به دوش مثل مرحوم شیخ سعدی در موقع امتحان نمره ۲۰ داده، و نام او را به توالی اجبال و دهور قرین عظمت و افتخار نگاهداری کرده اند و بسیاری از امراء و سلاطین بزرگ با همه جد و جهدی که در نشر سخنان خود کرده اند، [نمره] صفر داده و گفته های آنان و نامشان را بر طاق نسیان گذاشته اند، یعنی همین هیئت جامعه که اگر کچ سلیکی یا غرض ورزی فردی چند، روزی حقی را به صورت باطل، یا نیکی را به صورت بد نماید، بالاخره حق شناسی و بی غرضی عمومی، شباهت را مرتفع کرده و هر چیزی را به جای خود برمی گردازد.

این ملاحظه بود که مرا از مجله نویسی مانع می شد، لکن از طرفی هم اعتماد به حسن ظن دوستان دانشمند، و اعتماد به لزوم از دیاد مطبوعات بی طرف، از قبیل مجلات ادبی، که به محدودرات سیاسی کمتر دچار می شود، و بیشتر قابل دوام و ثبات هستند، مرا به قبول این پیشنهاد تشویق می کرد.

باری پس از استشارة و استخاره متوكل علی الله داخل این خطه پر زحمت کم دخل شده و محض خدمت به معارف این مملکت که مفیدترین خدمات است دامن همت بر کمر زدم و به کار شروع کردم و از خوانندگان این دبستان و مشترکینش درخواست می کنم که این نکته را در نظر آرند که هیچ چیز کامل بوجود نمی آید بلکه به تدریج کامل می شود و مجله نویسی در ایران نظر به فراهم نبودن اسباب و فقدان وسایل از قبیل کتابخانه های بزرگ و مجلات ملل مختلفه دیگر که که مطالب عام المنفعه باید از آنها اقتباس شود در اول امر کما هو حقه و به طوری که منظور است واقع نمی شود لکن ما

^{۱۸}. سالنامه شرق ایران، سال ۱۳۱۶ خورشیدی. ص ۱۲۷-۱۲۳

عازمیم که از آنچه در وسع ماست برای تکمیل این مجله چیزی فرو گذاشت نکنیم و هر قدر مشترکین بیشتر مساعدت و تشویق کنند بر سعی و کوشش خود بیفزاییم تا به درجه از کمال که مطلوب ماست برسد. انشاء الله^{۱۹}.

موسس و مدیر نشریه درباره هدف و مسلک مجله دبستان چنین نوشت:

«دبستان مجله ایست علمی و ادبی که نظر نویسنده به ترویج زبان فارسی امروزی است و بحث در چگونگی تکمیل و تهدیب آن و تسهیل تعلیم و وسائل انتشارش در میان ملل سایر و ضمناً نیز بحث می‌کند از سایر مواضع علمی و اجتماعی و درج می‌کند مقالات عام المنفعه را و داخل نمی‌شود در سیاست خصوصی و موضوعاتی که ممکن است به اشخاص برخورد کند؛ چه اینگونه مباحث از شئون اوراق و جراید یومیه است.

دبستان بر ضد این عقیده است که باید در زبان فارسی تصرفی شود و به فرس قدیم مثلاً رجوع شود، بلکه اصرار می‌کند که همین زبان ادبی امروزی با تمام الفاظ و ترکیباتش ضبط و تدوین شود و همین سبک از انشاء که نویسنده‌گان فاضل این عصر پیش گرفته‌اند تعقیب و تکمیل گردد.

دبستان در هر موضوعی مقالات متناقضه را مدامی که منظور نویسنده‌گان تحری حقیقت و مسلکشان بدست آوردن نتیجه برای مقدمات معلومه، نه پیدا کردن مقدمات برای نتیجه معینه باشد، قبول و درج می‌کند. و انتقادات را مدامی که مبنی بر اغراض خصوصی نباشد و رعایت اصول آداب شده باشد می‌پذیرد و بایی از برای سوال و اقتراح قرا می‌دهد تا سئوالاتی که در موضوعات عام المنفعه وارد می‌شود در آن باب درج و جواب آن را از اهل فن تحصیل کرده به اصلاح عموم برساند.

دبستان در هر شماره دارای یک قسمت اشعار خواهد بود و به قدر امکان سعی می‌شود که شعر دارای یک نکته اخلاقی یا حاوی یک مضمون بدیع باشد که به زحمت حفظ و ضبط بیزد و مدح و هجو و غزل و تهنیت و تعزیت و امثال اینها مباین مسلک اوست، مگر در موقعی که از جنبه ادبی به قدری عالی باشد که با قطع نظر از این جهت قابل استفاده و ممتاز باشد^{۲۰}.

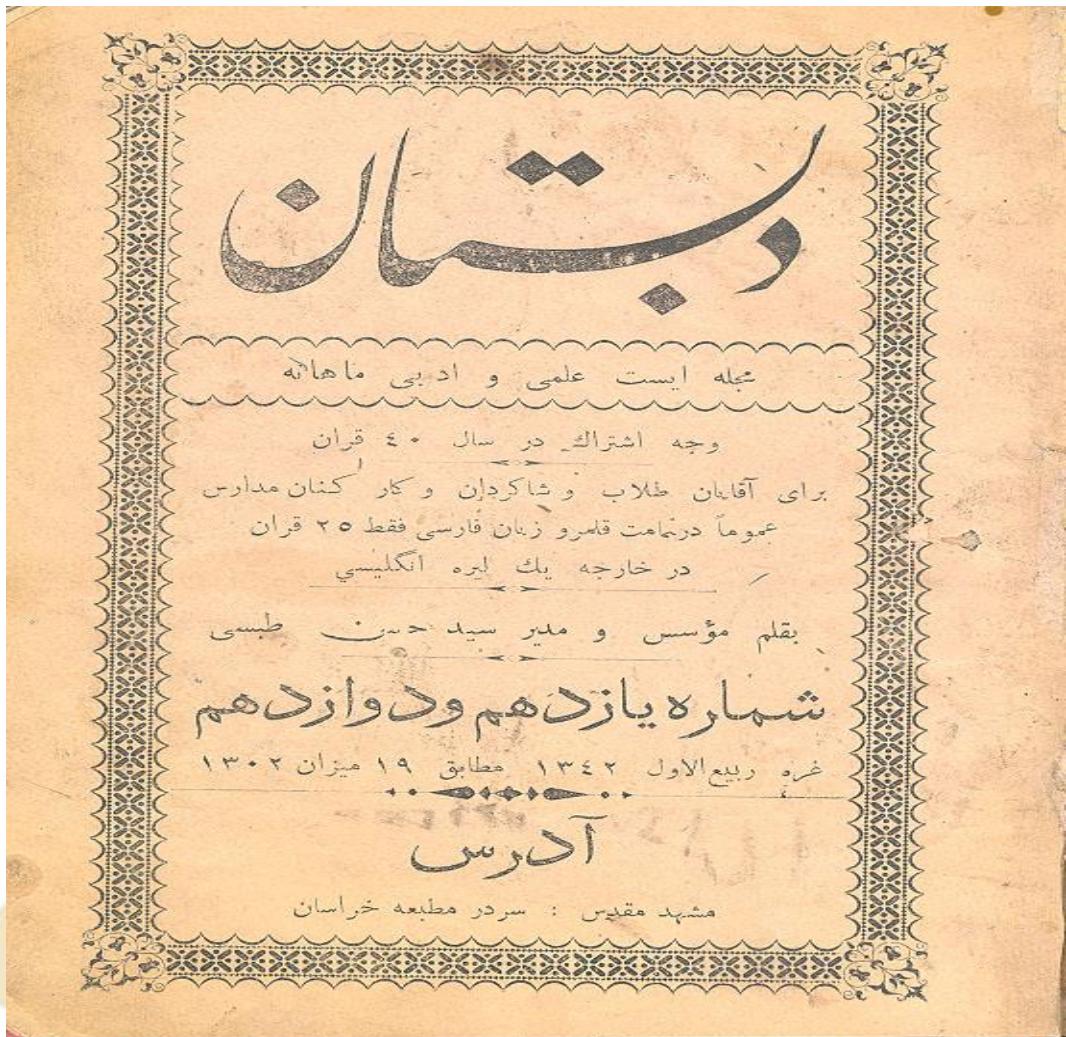
^{۱۹}. مجله دبستان. دوره اول، شماره اول. ص ۲ - ۳.

^{۲۰}. همان، ص ۴ - ۵.

نشریه اکترونیکی سازمان کتابخانه و موزه ها و مرکز اسناد اسلام قدر رضوی

دوره ۵ شماره ۱۹
تابستان و پاییز ۱۴۰۰
۹۲

تصویر (۲): روی جلد شماره ۱۱-۱۲، دوره دوم مجله دستان

مجله دستان پس انتشار شماره ۱۱-۱۲ دوره اول، در سال ۱۳۰۲ خورشیدی به مدت سه سال چاپ و منتشر نشد تا اینکه دوباره در آذر ۱۳۰۵ شماره اول، دوره دوم آن منتشر شد. سید حسن مشکان طبیسی؛ موسس مجله دلایل تعطیلی نشریه و انتشار مجدد آن را چنین شرح داد:

«در چهار سال قبل، به علی که در صدر شماره اول از سال اول ذکر شده، این بنده سید حسن طبیسی به خیال نشر مجله دستان افتادم و در آن وقت هنوز کم توجهی اهالی را به مطبوعات حمل بر جهات و موجباتی می کردم که تصور می کردم آن جهات در این مجله موجود نخواهد بود و خوانندگان قدر و قیمتش را دانسته مقامش را در میان مطبوعات آن زمان تشخیص خواهند داد.

با کمال تاسف، پس از شروع به طبع و نشر مجله طولی نکشید که فهمیدم اشتباه شده، ممیز خبر و ناقد بصیر که غث و سمین سخن را از هم امتیاز دهد سخنانی را که از یک منبع عذب سرشار جاری شده، و مبنی بر اساس متین و مبدای متقن

است از سایر سخنهای فرق بگذارد و آن قدرها که گمان می‌کردم فراون نیست. عده کثیری از فضلا و دانشمندان خراسان را که برخورد سخن به ایشان است به قدری افسرده و پژمرده و دلتنگ و خسته خاطر یافتم که هیچگونه شرکت و دخالت در اینگونه امور و کمک و مساعدت به اینگونه مطبوعات از ایشان به عمل نیامد. اما با همه اینها ارباب مطبوعات مرکز و ولایات و به خصوص مطبوعات محلی از تمجید و توصیف دبستان چیزی فرو گذار نکردند و سایر هموطنان هم از تشویق و ترغیب لساناً و قلم‌اً کوتاهی ننمودند و حقیر به هر طور بود بکسال مجله را به نشر ۱۲ شماره اکمال کرده، آنگاه تعطیل نمودم.

تا آنکه انجمن ادب خراسان به مساعی حمیده آقای ملک زاده رئیس محترم معارف خراسان در سنه ماضیه تاسیس شد و این حقیر به سمت عضویت آن انجمن وارد شدم. اول چیزی که محل توجه واقع شد احتیاج مبرم انجمن بود به یک مجله‌ای که افکار و آثار اعضاء را طبع و نشر کند. پس از مذاکراتی قرعه به نام دبستان زدند و به اتفاق دایر کردنش را تقاضا نمودند. چون درین باب جد کردند با همه اشکالاتی که در سال اول انتشار به آنها مصادف شده بودم چاره جز پذیرفتن ندیدم، خودم هم بی‌میل نبودم زیرا نوشته برای نویسنده به منزله فرزند است. همانطور که انسان در بزرگ کردن یک فرزند مبلغی خون جگر می‌خورد و بسا وقتها که کار بر او به حدی سخت می‌شود که تمنای مرگ می‌کند. مع ذلك پس از چندی همه مصائب گذشته و احتمالات آینده را فراموش کرده، آرزوی داشتن فرزند یعنی مبتلا شده به مصائب تازه می‌کند، همین طور شخص نویسنده هم هر قدر از نوشته خود زحمت دیده باشد و او را دچار ضرر و خسارت کرده باشد مدتی که گذشت و صورت تاثرش تسکین یافت باز خیال نوشتن می‌افتد و از همه آنچه از نوشتن دیده با ممکن است ببیند فراموش می‌کند. باری این امور باعث شد که باز وارد این شغل پژوهشی شده با همه صعوباتی که می‌دانم متضمن است نشر مجله را به عهده گرفته شروع بکار کردم^{۳۱}.

مجله دبستان در دوره دوم انتشارش، تغییراتی در ویژگیها و مزایای آن ایجاد نمود تا شاید بتواند با جذب مشترکان بیشتر مانع تعطیلی مجدد آن گردد:

«مجله دبستان چنانچه سال اول انتشارش شهادت می‌دهد از آن نمره مطبوعات است که اگر نمونه انشاء سهل و ساده- خالی از تکلف- و سرمشق قابل اقتدائی نویسنده‌گان جوان نباشد، لائق از حیث سبک عبارت و انتخاب الفاظ و رعایت اصول مقرره زبان محل ایراد و اعتراض کسی از دانشمندان واقع نشده و همچنین از جهت مطالب و مندرجات همواره رعایت نفع عموم و سهولت استفاده اصناف خوانندگان شده، هر کس خوانده به مقدار استعداد خود از آن بهره برده است.

مجله دبستان، دارای همان مزایای سال اول و حاوی همان قسم مقالات و مندرجات خواهد بود و به علاوه چون به خواهش و تشویق انجمن ادبی خراسان به طبع و نشرش اقدام می‌شود و اعضای انجمن... و عده دادند که به مقالات علمی و ادبی و ترجمه سودمند از سایر السنه به دبستان کمک کنند ظن قوی می‌رود که به وعده خود وفا کرده موجبات رجحان سال دوم بر سال اول فراهم کنند^{۳۲}.

^{۳۱}. مجله دبستان، دوره دوم، شماره اول، ص ۱-۳.

^{۳۲}. مجله دبستان، دوره دوم، شماره اول، ص ۴.

سید حسن طبیسی برای اینکه جایگاه انجمن ادبی را نسبت به مجله روشن کرده باشد درباره انتساب دبستان به انجمن ادبی چنین شرح می‌دهد:

«انتساب این مجله به انجمن ادبی خراسان به همین مقدار است که افکار و آثار اعضای آنرا هر کدام مایل باشند نشر می‌دهد ما هم ارگان رسمی انجمن مذبور نیست و نیز مندرجاتش منحصر به آثار انجمن نخواهد بود. هر کس از هر جا نوشته‌ای قابل درج بفرستد در این مجله منتشر خواهد شد.

و همچنین مسئولیتش در قبال قوانین و نظامات مملکتی متوجه به مدیر و موسس خواهد بود نه به انجمن و اما مسئولیت علمی در هر قسمی متوجه به نویسنده‌ای است که آن قسمت به امضای او منتشر شده؛ یعنی هر گاه کسی بر پاره مطالب مندرجه ایراد و اعتراضی علمی داشته باشد، مدیر مجله خود را مکلف به دفاع ندانسته، اعتراض معترض را هم در صورت تقاضا و قابلیت بطور بی‌طرفی انتشار خواهد داد».^{۳۳}

محتوای نشریه

موضوع کلی مجله دبستان علمی و ادبی است. اما کیفیت و تنوع مطالب در سال دوم انتشارش بیشتر از سال اول است. البته دلیل اصلی آن همراهی انجمن ادبی خراسان و افزایش نویسنده‌گان از یک به نه نفر نویسنده دائمی و جندین نفر نویسنده موقت باشد که هر کدام تخصص خاصی دارند. به هر حال برای نمونه مطالب شماره اول هر دوره و بخشهايی از یک مقاله مجله در ادامه ارائه شده است:

فهرست مندرجات شماره اول، دوره اول:

زبان بطور اطلاق، خط بطور عموم، جمله معتبرضه، رجوع به خط، امثال، سؤال، اقتراح، باب سین، القاب و عناوبن، از آثار قدما، شعر گفتن و شناختن، یک پدر تاریخی، سالنامه بهار، کائنات جو.

فهرست مندرجات شماره اول، دوره دوم:

مقدمه، انجمن ادبی خراسان، ادب و ادبیات هر سه مطلب به قلم سید حسن طبیسی، مباحث علمی، متنوعه هر دو مطلب به قلم آقای سیار، گنجینه معارف یا کتب نفیسه، فاصله زمین از کواكب هر دو مطلب به قلم آقای افسر، اندرز، محاوره سقراط هر دو مطلب به قلم آقای ادیب بجنوردی، ادبیات به قلم آقای فرخ، مسابقه ادبی به قلم آقای فرخ و آقای ثابتی، پیرن معلم سفسطه به قلم آقای میرزا علی اکبر شهیدی.

بخشهايی از یک مقاله نشریه:

«شعر نیک و بد

شعر خوب چیست؟ و شاعر ماهر کیست؟

چون شعرشناسی و تمیز خوب از بد، کاری بسیار مشکل و دقیق است، از برای شعر خوب هر کسی پیش خود چیزی تصور کرده و سبک از شعرا را پسندیده است، و این تصورات ناشی از سبکهای مختلفه شعر است، که در هر مملکت و شهری سبک و طرزی اطاعه شعر را پسند و مقبول می دارند که آن سبک به دیگر جای پیندخت و مقبول نیست.

به عقیده نگارنده یک معنای تحقیقی و تشریحی و یک تعریف کاملی از برای شعر خوب می باید کرد، تا معلوم و آشکار گردد که شعر خوب کدام، و شاعر ماهر که را گویند، و آن این است که شعر خوب می باید دارای شرائطی چند باشد که ذیلاً شرح داده میشود، و هر گاه این شرایط داشت شعر جم شد، مم، توان، آنرا خوب دانست و الا فلا آنه: [۱]

اولاً شعر خوب آن است که خالی از حشو و زواید باشد، یعنی همچنانکه منشی و خطیب در انشاء و خطابه باید از حشو و زواید دوری نمایند، همان طور بر شخص شاعر هم لازم است که در شعر خود از حشو و زواید احتراز کند، و مراعات این نکته، در شعر مشکل تر است. زیرا که دامنه کلام بواسطه وزن و قافیه تنگ تر میشود، و برای اینکه معلوم شود مراد از حشو و زاید چیست این مثال از شعر پارسی کافی است:

از بسکه بار منت تو بر سر من است
در زیر منت تو نهان و مسترم.

در این شعر جمع بین نهان و مستر، که هر دو را یک معنی است شعر را خراب کرده، و یکی از این دو لفظ حشو است. معلوم است که مقصود ما از حشو در اینجا حشو قبیح است، چنانکه از مثال فوق واضح میشود، و این است که نزد دانا ناپسند و مذموم است و الا شعر اگر دارای حشو مليح بوده باشد، چنانچه در صنایع بدیعه نوشته اند، خوب و مستحسن خواهد بود. ثانیا باید رعایت تناسب در تراکیب الفاظ شعر بشود، تا شعر خوب باشد و این مسئله بسیار مشکل، و اهمیت فوق العاده در خوبی شعر دارد. و مراد از تناسب تراکیب الفاظ، آن است که لفظ سست و سخیف را به لفظ جزل و متین، در شعر ترکیب نکند، چنانکه در این شعر:

سیا هنگام چون بربست محمول شتربان شترکین شتردل

که مطلع قصده ایست، که صاحب خواسته است استقبال منوچهری کند، و مصرع اول با مصرع ثانی بالمره غیر متناسب، و الفظ مصرع ثانی به عکس مصرع اول همه سست و سخيف است. و همین عدم تناسب الفاظ، این شعر را بالمرء خراب کرده....»^{۲۴}

یکی از ویژگیهای مجله دبستان انتشار مطالبی است که ارزش تاریخی بالای دارد و فقط در این نشریه چاپ شده است. مانند «مرآنمانه هیئت اتحادیه معلمین مدارس خراسان».^{۳۵}

دبستان، نخستین مجله خراسان است که علاوه بر محتوای معمول هر شماره- مطالبی به صورت ضمیمه نیز منتشر نمود. ویژگیهای ضمیمه مجله دبستان از سوی موسس آن اینگونه بیان شده است:

اینک مطبوعات اروپائی که منتظر وصولش بودیم پیاپی می‌رسد و ما می‌توانیم عده قطعی به مشترکین دبستان بدھیم که در نهضه آخوند و از این نهضات در تابع اعلانات مفاده اکتشافات و مطالعه این امور با جان خواهد بود و با علامه

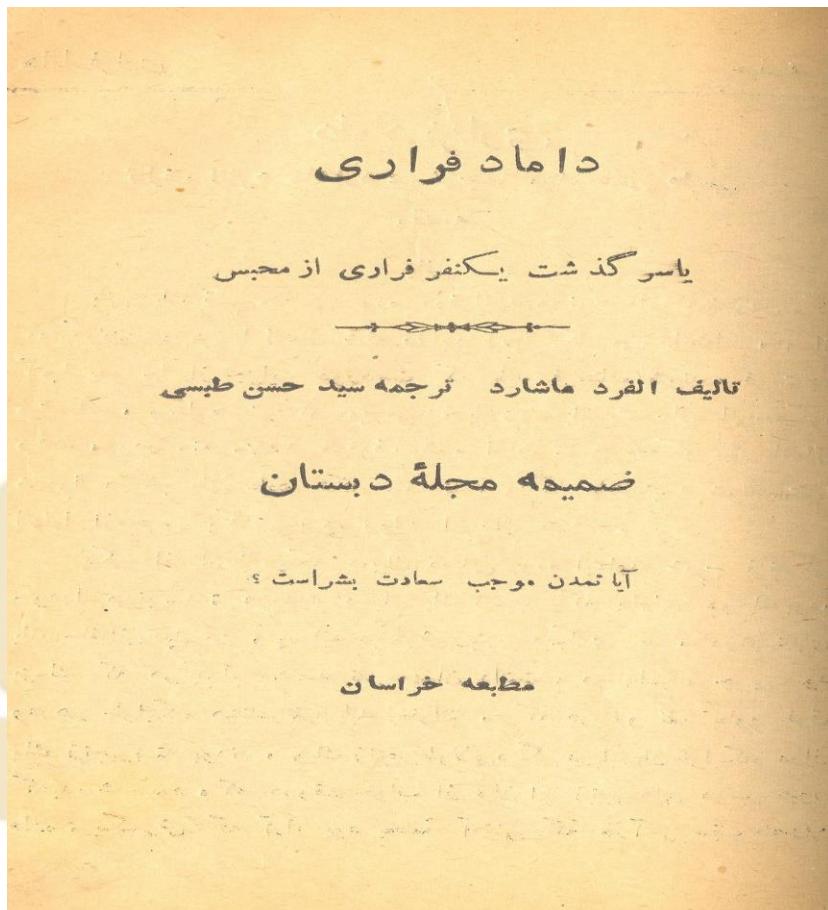
$\tau_1 = \tau_2 = \dots = \tau_n = 1$ (the n -th power)

۲۵ - اول، سماره دوم، ص ۱۰ - مجنه دبسان: دوره

یک رمان جدید التالیف قابل استفاده به تدریج در این چند شماره بقیه سال منتشر خواهد شد که در حقیقت یک درس نافعی خواهد بود برای خوانندگان دبستان.

رمان صورت زندگانی اجتماعی بشری است و اگر دیده عبرت و قوه فکرتی باشد به قدری که در ده سال زندگی برای انسان تجربه و اطلاع حاصل می شود از یک رمان هم می تواند حاصل بشود.

تصویر (۳): صفحه اول ضمیمه داماد فراری، مجله دبستان، دوره اول، شماره هفتم.

برای آنکه به جوانان آموخته باشم که از واقعی ساده زندگانی چه درس‌هایی می‌شود فراگرفت و از مبتذل‌ترین افسانه‌ها چه مطالبی می‌شود استباط کرد در اثنای حکایت موقع عبرت را نشان داده، زمینه فکر را تهیی کرده راه آن را خواهیم نمود. همه اینها با اسلوبی مخصوص که خواننده را ملال نیارد و رشته حکایت هم گسیخته نشد. منتظر شماره آینده باشید. وقتی که خواندید تصدیق خواهید کرد.^{۲۶}

داماد فراری یا سرگذشت یک نفر فراری از محبس تالیف آلفرد ماشارد، ترجمه سید حسن طبیبی به صورت ضمیمه مجله دبستان در ۷۱ صفحه طی شماره‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۱-۱۲ منتشر شد.

^{۲۶}. مجله دبستان. دوره اول، شماره ششم. پشت جلد.

مجله دبستان برای تنوع مطالب و تشویق همه افراد به نوشتن از مقالات همه اشخاص استفاده می‌نمود. اما برای اینکه بررسی و چاپ آنها آسان باشد برای پذیرش مقالات افراد و درج آنها در نشریه غیر از تناسب محتوایی موارد دیگری را نیز تذکر می‌دهد:

«اخطر»

آقایانی که مقالات برای درج می‌فرستند، مسبوق باشند که مقالات بفیهدار درج نمی‌شود مگر بعد از آنکه بقیه‌اش هم بررسد و تمام مقاله نزد ما حاضر باشد.

آنچه برای درج فرستاده می‌شود با خط خوانا و در یک روی ورقه نوشته شود.

نسخه‌ای از آنچه می‌فرستند در نزد خود نگاهدارند که نسخ خطی در نزد ما نگاهداشته نمی‌شود.^{۳۷}

آقایانی که مقاله برای درج می‌فرستند در یک روی کاغذ بنویسند زیرا وقتی که دو رویه می‌نویسند لازم می‌شود که قبل از طبع، استنساخ شود و این خود باعث تعویق و غالباً در موقع رونویسی غلط اتفاق می‌افتد و ما این خدمات را به عهده نمی‌گیریم؛ آنچه از این قبیل رسیده درج نشده.^{۳۸}

مجله دبستان در سال اول انتشار به ندرت غلط چاپی داشت اما در سال دوم انتشار غلط‌های چاپی گاهی تا بیست مورد در یک شماره می‌رسد. تمام شماره‌های سال دوم غلط چاپی داشتند فهرست اغلاط چاپی مجله در صفحه آخر هر شماره ذکر شده است.

یکی از ابتکارات مجله دبستان که شاید در جذب مشترک جدید برای مجله موثر بوده، چاپ تقویم یک ماهه شمسی، قمری، میلادی به همراه اذان ظهر و اذان صبح به افق مشهد در پشت جلد هر شماره مجله است که از شماره دوم دوره دوم تا شماره نهم آن سال ادامه یافت که نتیجه آن انتشار تقویم از دی ۱۳۰۵ تا شهریور ۱۳۰۶ بود.

وضعیت اشتراک مجله

سید حسن طبیی خمن بیان خط مشی مجله دبستان درباره وجه اشتراک، بحث کسب درآمد مادی از انتشار این نشریه را رد نمود:

«قیمت این مجله پس از تخمین عایدات و مخارج، چهار تومان قرار گرفت ولکن برای آقایان طلاب مدارس قدیمه و محصلین مدارس جدیده و ناظمین و معلمین مدارس که قرائت آنان یکی از منظورات عمدۀ ماست و ذات ید این آقایان هم غالباً وافی به اداء این مبلغ نیست، پانزده قران تخفیف داده می‌شود و مع ذکر چون غرض ما از نشر این مجله انتفاع مادی نیست هرگاه چیزی از عایدات بر مخارج مجله فاضل آمد آن فاضل نیز به مصرف تکمیل خودش خواهد رسید».^{۳۹}

مدیر مسئول مجله دبستان با توجه به رسم متداول آن زمان برای جذب مشترکان احتمالی شماره اول نشریه برای افراد علاقمند به ادبیات بدون درخواست آنان ارسال کرد و از آنها درخواست نمود در صورت تمایل، وضعیت اشتراک خویش را مشخص نمایند:

^{۳۷}. مجله دبستان. دوره اول، شماره سوم، پشت جلد.

^{۳۸}. مجله دبستان. دوره اول، شماره پنجم. ص ۴۱.

^{۳۹}. مجله دبستان. دوره اول، شماره اول. ص ۵.

«خطار»

اینک شماره اول دبستان که تقدیم آفایان قارئین می‌شود. ما جهد خود را در این مبذول داشتیم که مطبوع طباع دانشمندان واقع گردد و اگر اقبالی از مشترکین دیدیم، بر تکمیل آن خواهیم افزود. دبستان تحمیلی نیست و بر حسب تقاضا برای اشخاص فرستاده خواهد شد. لکن در شماره اول نظر به آنکه یک عده بالمرء بی‌خبر بوده‌اند و یک عده دیگر از سبک و مسلک و خصوصیاتش مطلع نبودند لهذا برای اشخاصی که در مظنه این بودند که از مندرجاتش استفاده کنند یا معارف خواهی آنان مقتضی اشتراک در اینگونه مطبوعات بود، بدون تقاضا ارسال داشتیم.

کسانی که دبستان به عنوان آنها فرستاده شده، مطالعه کنند اگر مایل به اشتراک بودند نگاهدارند و اگر نخواستند قبل از انتشار شماره دوم عودت دهند تا ما مشترکین ثابت خود را شناخته و بدانیم چه مقدار باید طبع شود.^{۳۰} با وجود اینکه مجله دبستان در شماره اول به مشترکان احتمالی خود اخطار کرد که در صورت عدم تمایل اشتراک نشریه، شماره دریافتی را به آدرس مجله برگردانند اما برخی از افراد این کار انجام ندادند:

«خطار به مشترکین»

ما به آن اخطار فارسی ساده که در پشت جلد شماره اول این مجله منتشر کردیم و بطور صراحة ووضوح نوشتیم که این مجله علی‌الرسم برای یک عده اشخاص فرستاده می‌شود و استدعا نمی‌کنیم که قبول کنند، بلکه فقط خواهش می‌کنیم مطالعه کنند اگر پسندیدند قبول کنند و اگر نه دعوت دهند؛ یعنی برگردانند.

با همه اینها موفق نشدیم که به این ملت، این مقصود ساده و واضح خود را بفهمانیم و هنوز می‌بینیم بعضی دو شماره را نگاهداشته، شماره سوم را برミ‌گردانند. حالت ما شبیه است به حالت آن ملتی که پس از مرگ شاعر و نویسنده خود (مانند گوته) منزل او را با تمام اثاثیه‌اش به همان وضعی که بوده نگاهداشته و از اطراف و اکناف به تماشا می‌روند که ببینند آن مرد و اثاثیه و ترتیب زندگی‌اش چگونه بوده و فقط از همین راه و از طریق عکس فروشی چند صد نفر از آن فامیل به خوشی زندگانی می‌کنند.

بازخواهش خودرا مکرر کرده اکیداً استدعا می‌کنیم هر کسی مجله را قبول نکرده هر چه در نزد او هست بفرستد ما از اقسام تشویقات و ترویجات ممکنه به همین اکتفا می‌کنیم و گمان می‌کنیم این تحمیل کمرشکنی نباشد. انشا الله تعالى^{۳۱}» مجله دبستان در یادداشتی در اولین شماره‌اش کسب درآمد مادی را هدف نشریه ندانست بلکه با بیان جزئیاتی نشان داد حداقل وجه اشتراک برای مشترکان درنظر گرفته است. با وجود این موارد و تلاشها و پیگیری‌های زیاد مجله باز هم اکثر مشترکان از پرداخت حق اشتراک نشریه خودداری کردند:

«اینک شماره هشتم دبستان است که منتشر می‌شود و هنوز یک عده کثیری از مشترکین محترم وجه اشتراک آنرا پرداخته‌اند. متنمی است تا موقع انتشار شماره آینده مشترکین مشهد و ولایات حساب خود را بپردازند تا [مجله] بتواند سال خود را به اتمام رساند.»

^{۳۰}. همان، پشت جلد.

^{۳۱}. مجله دبستان، دوره اول، شماره چهارم، پشت جلد.

سید حسن طبی، ناشر مجله دبستان زمانی که با وجود تمام خواهشها و اخطارها نتوانست قسمت عمده وجه اشتراک نشریه را از مشترکان بگیرد طی یادداشتی تداوم انتشار مجله در این وضعیت غیرممکن اعلام نمود:

«برای آینده»

در این مدت نه ماه که از انتشار مجله دبستان گذشت تجربه بر ما ثابت کرد که هنوز ملت به اینگونه مطبوعات علاقه‌مند نیست مع ذلک چون یک عده از مشترکین وجه اشتراک به ما پرداخته‌اند این سال را تمام کرده دوازده شماره که وعده داده‌ایم منتشر خواهیم کرد. لکن اگر مشترکین فعلی به همین طور مسامحه کنند و علاقه‌مندان به این قبیل مطبوعات، راه حلی برای اشکال بزرگ یعنی مسئله بودجه نیندیشند انتشار این دبستان برای سال دوم ممکن نخواهد شد و این موسسه ادبی قبل از وصول به رشد و کمال منظر خود از بین خواهد رفت. من بنده که موسس و ناشر این دبستانم بیش از نمی‌توانم که زحمت این کار را مجاناً به عهده بگیرم و اما آن که سالی هم قریب پانصد تومان به بودجه‌اش کمک کنم از استطاعت من خارج است.^{۳۲}

مجله دبستان برای کمک به تکمیل موجودی مشترکان خوبیش، اعلانی با عنوان اخطارهای دبستان به این شرح چاپ کرد:

۱- چند نسخه از دبستان از شماره چهارم به بعد موجود است آقایان مشترکین که کسری دارند زودتر اطلاع بدهنند که چه و چند شماره کسر دارند تا در صورت امکان آن کسری به خدمت ایشان تقدیم شود.

۲- آقایانی که در اواسط سال برخلاف اخطارات مکروه ما تعلل کرده‌اند آن چند شماره که در نزد ایشان مانده اگر برای ما بفرستند موجب امتنان خواهد بود. مخصوصاً از اول تا چهارم که بواسطه کمی آنها چندین دوره یکساله ناقص مانده.^{۳۳}.

مجله دبستان پس از انتشار شماره دوازدهم در خاتمه سال اول انتشارش طی یادداشتی درباره کارنامه نشریه شامل وضعیت اقتصادی، مشکلات چاپ و نظر دانشمندان درباره مجله چنین می‌نگارد:

«ما با فقدان وسائل و عدم تشویق هموطنان و انواع مشکلات و محذورات که برای اینگونه مطبوعات در مملکت ما موجود است این سال را به پایان رسانده‌هم از جهت صورت ۱۲ شماره تمام از قرار هر شماره ۴۰ صفحه و بعضی در ۴۸ صفحه در روی کاغذ صیقلی، ضخیم و ممتاز به مشترکین تقدیم داشتیم و هم از جهت معنی به قدر وسع خود انواع مقالات علمی و ادبی و اطلاعات مفیده قدیم و جدید منتشر کردیم. و اگرچه پیش از آنچه در نظر داشتیم دچار خسارت و زحمت شدیم مع ذلک چون این دبستان مقبول اهل فضل و ادب واقع شده پشیمان نیستیم و انصاف می‌دهیم که دانشمندان ایران از اظهار قدردانی زبانی و قلمی کوتاهی نفرموده‌اند.

یک ماه برای تصفیه محاسبات سال گذشته تعطیل کرده به حول و قوه الهی و به همراهی دوستان مشفق سال دوم را شروع خواهیم کرد و مشترکین هم در این یکماه حساب خود را خواهند پرداخت تا لوازم انتشار سال دوم تهیه شود. انشاء الله تعالى^{۳۴}

دوره دوم مجله دبستان پس از سه سال از انتشار آخرین شماره دوره اول شروع شد. برای همین موسس نشریه تغییراتی در خط مشی اشتراک نشریه ایجاد نمود تا شاید این دفعه مشکلات اخذ وجه اشتراک مشترکان و تعطیلی نشریه تکرار نشود:

^{۳۲}. مجله دبستان، دوره اول، شماره ۹، پشت جلد.

^{۳۳}. مجله دبستان، دوره اول، شماره دهم، پشت جلد.

^{۳۴}. مجله دبستان، دوره اول، شماره یازدهم و دوازدهم، پشت جلد.

«وجه اشتراک دبستان در سال اول، چهار تومان بود ولیکن چون تصور نمی‌شد اشخاصی که این مجله را قبول کرده و بلکه درخواست کرده بودند از ادای وجه اشتراک خودداری کنند، در صدور قبوض اشتراک تاخیر شد و در اوخر سال معلوم شد عده کثیری از ولایات و بعضی در مشهد خیال پرداختن ندارند این قضیه یک ضرری متوجه کرد که منجر به تعطیلی شد.

این تجربه باعث این شد که در این مرتبه وجه اشتراک یکساله کمتر قرار داده شود و قبلًا دریافت شود.

بنابراین پس از دقت در همه اطراف کار، یکساله ۲۴ قران وجه اشتراک تعیین شده که قبلًا دریافت شود و برای هیچکس غیر از آنها که وجه اشتراک سال اول را پرداخته‌اند تا وجه نفرستاده یا اقلًا کتاباً تقبل نکرده باشد، مجله فرستاده نخواهد شد فقط شماره اول به عنوان نمونه برای بعضی معارف خواهان فرستاده شد که اگر پسندیدند به ارسال وجه اشتراک یا تقبل کتبی اشتراک خود را اعلام و الا عین شماره را رد کنند^{۳۴}.

اما در دوره دوم انتشار مجله دبستان با وجود تمام دقت‌هایی که صورت پذیرفت که وجه اشتراک کامل دریافت شود بعد مجله ارسال شود اما باز هم عده‌ای از مشترکین پول اشتراک خود را برای مجله ارسال نکردن برای همین مجله در شماره چهارم دوره دوم برگه‌ای آگهی مانند به همراه این شماره برای مشترکانش فرستاد:

»مشترکین محترم ولایات

شماره چهارم دبستان است که برای آن ذوات محترم ارسال می‌شود و با قید آنکه (قبلًا آبونه دریافت می‌شود) تا حال هیچگونه مطالبه نشده چون مخارج این مجله زیاد و اخیراً هم بواسطه گرانی قیمت کاغذ اعلائی که برای آن تهیه شده بر مخارج افزوده گردیده است. متنمی است به وسائل ممکنه این قلیل وجه را به اداره ارسال فرمایند که موجبات تشویق انجمن ادبی و کارکنان مجله دبستان فراهم آید^{۳۵}.

اعلانات (آگهی) مجله

مجله دبستان از شماره اول با بیان منافع چاپ اعلان در نشریات به ویژه مجلات به جذب اعلانات (آگهی) پرداخت:
«اعلانات

یکی از شرایط عده در پیشرفت شغل و صنعت و کسب و تجارت اعلان است. باید مردم بدانند که چه؟ و در نزد که؟ و به چه قیمت؟ یافت می‌شود، تا در صدد برآیند و اگر ندانند کمتر اتفاق می‌افتد که جستجو کرده پیدا کنند. مگر در ضرورت معیشت و آنچه از آن گریزی نیست.

^{۳۵}. مجله دبستان، دوره دوم، شماره اول، ص. ۷

^{۳۶}. مجله دبستان، دوره دوم، شماره چهارم، برگه همراه.

تقویم بهار

برای سال نو تقویمی نو طرح در کاغذ الوان
با قطع مناسب که فصول سال را بر نک های مختلف
خود تشخیص میدهد از طرف (مطبعة خراسان) طبع
و نشر میشود البته طریق داران معارف خراسان و ادارات
دولتی و تجاری محترم، تقویم دیگر ابیاع نکرده
منتظر نشر تقویم ما خواهند شد تقویم ما یکماه بعید
مانده از طبع خارج میشود
امتیازات این تقویم در اعلان جدا گانه نشر خواهد شد

مطبوع خراسان

اعلان کلاس کلشن، همه روزه از سه بظهر تاظهر، و از نیم
 شب و ب تاسه از شب . بازو اقسام دروس از علوم متداوله در مدارس، وزیانهای
خارجیه، داده میشود . کسانی که تاکنون بین کلاس رجوع
فرموده اند تاییح خوب برده و میرند، زیرا معلمین این کلاس هر یک
در فن خود متخصص، و در پیشرفت دروس فوق العاده ساعی میشند .
آقا یانیکه میل دارند تفصیل بگنند یا معلم خانکی میخواهند بین کلاس
رجوع کنند، و مطمئن باشند که تاییح بزرگ خواهند بود .
پائین خیابان کوچه عباسقلی خان بازارخانه های عزیزانه او ف .
(نصرالله یعقوب زاده)

تصویر (۴): نمونه اعلان مجله دبستان: دوره اول، شماره سوم.

می بینید که جراید و مجلات اروپائی و عربی چه قدر اعلانات منتشر می کنند و چه قدر بهره به صاحبان اعلان می رسانند. شما هم اگر مال التجاره دارید، اگر صنعت می دانید، اگر طبیب یا کحال یا جراح یا دندانساز یا مدیر کلاس هستید، اگر در صدد معامله هستید در جراید و مجلات اعلان کنید که بی شک به قدر خرج اعلان بیشتر به شما فایده خواهد رسید. نهایت در امر فوری و آنهایی که برای وقت نزدیک و مضيق است در جراید اعلان کنید و برای اموری که وقتی موضع است در مجلات و یقین داشته باشید که یک اعلان در مجله نظر به آنکه نگاهداشته می شود و غالباً خوانده می شود، کار چندین اعلان در جراید می کند »^{۳۷}

با وجود اینکه موسس دبستان فایده‌های زیاد اعلان در مجلات بطور مفصل بیان نمود در کل عمر مجله دبستان در مجموع ده صفحه آگهی وجود دارد. اولین اعلانات مجله دبستان در شماره سوم (یک صفحه) بود. به نظر می‌رسد اگر این مجله ادبی موفق به جذب اعلانات بیشتری می‌شد، وجه اشتراک آن کاهش و طول عمرش افزایش می‌یافتد.

تفصیلهای نشریه

سید حسن طبیسی موسس مجله دبستان تفصیلهایی زیادی از مدیران جراید خراسان و سایر نقاط کشور دریافت می‌کند و تصمیم دارد که به تدریج آنها را در نشریه‌اش چاپ کند اما بدختانه همه آنها را گم می‌کند:

«اعتذار

از اول انتشار مجله دبستان تاکنون اغلب جرائد و مجلات ایران اخهار لطف به موسس دبستان نموده تفصیلهایی عالی نوشته‌اند و ما همه را جمع کرده بودیم که در موقع خود از یکان یکان به اسم و رسم در این مجله تشکر کنیم. متاسفانه همه آنها مفقود شد و در این شماره (۱۱-۱۲) نتوانستیم از عهده این وظیفه برآئیم. فقط نام یک عده از آن آقایان محترم را که به خاطر مانده بود بدون رعایت ترتیب در تقدم و تاخر ثبت کرده بقیه را بطور عموم ذکر کردم. امید است که موجب رنجش آقایان نگردد و تصور نفرمایند که تعمدی شده.^{۳۸}

اسامی بعضی از مدیران جراید که پس از مطالعه مجله دبستان به تمجید از این نشریه پرداختند، عبارت است از: آقای منیر مدیر جریده مهر منیر، مرتضی میرزا مدیر جریده خورشید، آقای دهقان مدیر جریده فکر آزاد، آقای رفعه التولیه مدیر شرق ایران، آقای شمس المعالی مدیر روزنامه چمن، آقای دکتور جواد کحال مدیر جریده سعادت ایران، آقای بدایع نگار آستان قدس مدیر مجله الکمال.

همچنین مدیران جراید خراسان و جراید طهران خاصه نوبهار، آستانه رضویه، مجله ارمغان، جراید اصفهان، شیراز و کرمان خاصه نامه فرهنگ و جراید افغانستان خاصه جریده اتفاق اسلام.

توقف مجله

در شماره هشتم، دوره دوم انتشار نشریه آگهی با امضای سید حسن طبیسی، مدیر مسئول مجله دبستان به شرح زیر منتشر شد که در واقع کنارگیری ایشان از مجله است:

«چون این بند به همین زودی عازم طهرانم. جناب آقای آقا شیخ احمد بهار را به اداره محترمۀ معارف خراسان معرفی کرده، اینک به آقایان مشترکین و کلیه کسانی که به اداره مجله دبستان سر و کاری دارند نیز جناب ایشان را معرفی می‌کنم و خواهش دارم هر گونه کاری چه راجع به امور تحریری و چه راجع به وجوده اشتراک داشته باشند به ایشان مراجعه کنند و امضای ایشان را در قبوض و اوراق رسمی معتبر شناسند.»

در حالیکه مانند گذشته، شماره نهم مجله دبستان باید پس از یک ماه از انتشار شماره هشتم، چاپ می‌شد اما این شماره پس از گذشته دو ماه درآمد. احمد بهار، کفیل امور مجله دبستان در آخرین صفحه این شماره با تیتر اعتذار درباره این تأخیر چنین توضیح داد:

«قارئین محترم مجله شریفه دبستان از حسن توجه و قدر شناسی وزارت جلیله عدیله به مدیر و نویسنده دانشور این مجله حضرت آقای طبیعی البته استحضار کامل حاصل کرده‌اند و احضار ایشان را به مرکز برای عضویت کمیسیون تهیه قوانین می‌دانند. مسافرت ناگهانی ایشان و واگذاری امور مجله به این بندۀ مصادف با ایام عاشورا و درد پای بندۀ و مسافرت به کوهپایه بود و این شماره را به تعویق افکند. قارئین محترم مطلع و مطمئن باشند که در شماره‌های این مجله مطابق اخطاریه شماره اول کسر و نقصانی راه نخواهد یافت و با عدم تکافو بودجه که تا حال قریب چهارصد تومان اداره مجله به مطبعه خراسان مقروض شده است. قسمت اعتباری آن محفوظ و با کم لطفی عمدۀ مشترکین ولایات در ادائی وجه مختصر اشتراک در جریان اداری این مجله ابد توقفی پیدا نخواهد شد.^{۳۹}».

«مجله دبستان به مدیریت شیخ احمد بهار فقط موفق به نشر چهار شماره (دوره دوم، ش ۱۲-۹) شد و پس از آن این نشریه برای همیشه تعطیل گردید.^{۴۰}» بنابراین از مجله دبستان ۲۴ شماره بیشتر منتشر نشده است.

به هر حال مجله دبستان با اینکه مانند سایر مجلات ادبی عمر آن خیلی کوتاه بود ولی یکی از مجلات بسیار نفیس زبان فارسی بشمار می‌رود.^{۴۱}

منابع و مأخذ

- آشوری، مهران (۱۳۸۷). *فهرست مجله‌های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران از آغاز تا پایان ۱۳۸۵*. تهران: دانشگاه تهران، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد، ۱۳۸۷.
- برزین، مسعود (۱۳۷۱). *شناسنامه مطبوعات ایران از ۱۲۱۵ تا ۱۳۵۷ شمسی*. تهران: بهجت، ۱۳۷۱.
- حیدری، آزاده (۱۳۸۹). *فهرست مجله‌های فارسی کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی از ابتدای پایان سال ۱۳۸۶*. تهران: کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۹.
- صدرهاشمی، محمد (۱۳۶۳). *تاریخ جرائد و مجلات ایران*. اصفهان: کمال، ۱۳۶۳.
- قاسمی، فرید (۱۳۸۰). *سرگذشت مطبوعات ایران: روزگار محمدشاه و ناصرالدین شاه*. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان چاپ و انتشارات، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۸۰.

^{۳۹}. مجله دبستان. دوره دوم ، شماره نهم. ص. ۹.

^{۴۰}. روزنامه و روزنامه‌نگاری در خراسان، نوشته حسین الهی. مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۷۸. ص. ۲۳۰.

^{۴۱}. تاریخ جرائد و مجلات ایران، تالیف محمد صدرهاشمی. اصفهان: کمال، ۱۳۶۳. ج. ۲، ص. ۲۷۸.

- قاسمی، فرید (۱۳۷۲). راهنمای مطبوعات ایران عصر قاجار (۱۲۵۳ق. / ۱۲۱۵ش - ۱۳۰۴ش). تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۷۲.
- رسول اف، رامین (۱۳۸۹). نخستین‌های تاریخ روزنامه‌نگاری ایران. تهران: جامعه‌شناسان، ۱۳۸۹.
- شهرخوازی بختیاری، ستار (۱۳۸۳). نام‌ها و نامه‌ها: روایتی از روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران خراسان در دوران قاجاریه. مشهد: ایوار، ۱۳۸۳.
- طهرانیان، عبدالباقی (۱۳۱۶). سالنامه شرق ایران، ۱۳۱۶ خورشیدی، مشهد. ص ۱۲۳-۱۲۸.
- سودبخش، لیلا (۱۳۶۸). فهرست نشریات ادواری در کتابخانه مرکزی فارس. فارس: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس، ۱۳۶۸.
- الهی، حسین (۱۳۷۸). روزنامه و روزنامه‌نگاری در خراسان. مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۷۸.
- سایت کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران: <http://www.nlai.ir>